

то ви казахъ да ся ползвате отъ нѣхны-те науки: Безъ нѣхно-то поученіе чада мои! не можете да ся водите во всичкій вашъ животъ. Каквы звѣрове ще станете безъ воспитаніе! Человѣкъ долженствува бытіе-то си токмо на Естеството превосходства-та обаче ги получава отъ воспитаніе-то. Вижде, какъ у градины-те нищо не става безъ урабатаніе: урабатеніе на человѣка е воспитаніето.

Вси-те ваши Учители друго не искатъ отъ васъ за заплата на ученія-та, кон-то вы поучаватъ, освѣтъ добро щеніе. За да успѣете, струвайте какъ-то ви порачатъ съ съ усердіе ревность и послушаніе. Послушаніе ся зове когдѣ нѣкой ся остави да го водять яегови учителя. Ваши-те учителя ваши-те родители не възможно е да ви учатъ когдѣ-то не слышатъ нѣхны-те совѣтуванія Онова кое-то вы казуватъ сохранивайте го во вашій умъ, и не ги принуждавайте да ви го рекатъ и вторый путь. Дѣте-то кое-то всегда заборава треба на конецъ да остане въ погрѣшкы-те си. Когдѣ единъ учитель ся принуждава да казува многожды истый предметъ, послѣдува да загуби терпѣніе-то, най послѣ, или му дотегнува, и не струва вече да ся труди за единого такового ученика. Чесо ради впрочемъ говори съ него безъ никакова полза, и слѣдователно, истива любовь-та камъ него, и ученику оставатъ неизмѣenni погрѣшкы-те и ето що е придобитокъ на негово-то невниманіе и небреже-